

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu

z dnia 1 lipca 1921 roku

w sprawie przyznania woźnym płac zasadniczych poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w art. 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

Na mocy pkt. 1b pkt. 2e i pkt. 3b art. 20 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Aż do czasu zaliczenia posad urzędowych niższych funkcjonarjuszów państwowych do poszczególnych stopni płacy, przewidzianych w artykule 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) przyznaje się we wszystkich władzach i urzędach państwowych na obszarze byłego zaboru rosyjskiego i austriackiego:

- a) starszym gońcom, mającym ukończonych lat 18 wieku — płacę pierwszego (1) stopnia,
- b) pomocniczym prowizorycznym woźnym — płacę drugiego (2) stopnia,
- c) woźnym — płacę trzeciego (3) stopnia,
- d) woźnym, posiadającym dziesięć lat służby państwowej w charakterze woźnego i odpowiednie kwalifikacje — płacę czwartego (4) stopnia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1921 roku z dniem tym traci ważność zaliczenie woźnych i gońców, dokonane rozporządzeniem Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 520) art. 1, rozdz. I, pkt. 1 a) i b) i pkt. 2 c).

Prezydent Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *Steczkowski*